

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

mindelige regler, som udstedes af danske myndigheder, afhængige af, at begge parter bliver enige, og når enighed er en betingelse, bliver retten til at udstede reglerne jo kun en kontormæssig funktion. Dette og andre lovtekstproblemer vil jeg derfor gerne have adgang til at høre nærmere om i udvalget.

Med hensyn til Koreakrigen har jeg ved tidligere lejligheder her i tinget givet udtryk for, at jeg mener, at de vestlige demokratier har begået fejltagelse, som har vanskeliggjort en fredelig bilæggelse af konflikten. Det viser sig nu ved den debat, som i denne tid føres i Amerika, at den amerikanske regering har været ude for et stærkt politisk pres for at gå til meget aggressive foranstaltninger, der utvivlsomt ville have medført en udvidelse af konflikten, som kunne have sat hele verden i brand. Det må i høj grad påskønnes, at den amerikanske regering har holdt stand overfor disse politiske stemninger i kredse i Amerika, der synes at mangle evnen til at vurdere rækkevidden af deres handlinger. Det var ulykkeligt, at disse politiske kredse var stærke nok til at forhindre Amerika i at anerkende det nye Kina og stærke nok til at hindre, at det nye Kina blev repræsenteret i sikkerhedsrådet. De mange fejltagelse, der er begået i Korea, har utvivlsomt medført, at forsøgene på at få en afslutning af konflikten hidtil er strandet. Vi bør lære af det, der er sket, og bør i fremtiden, når vi stilles overfor lignende problemer som Koreakonflikten, altid søge at gøre os klart, hvad der dikterer stormagternes standpunkter i de forskellige situationer, om det er hensynet til indrepolitiske stemninger eller saglige hensyn overfor de foreliggende tilfælde.

Mod regeringens beslutning om, at Danmark ikke bør sende våben og krigsmateriel til Kina, har vi i det radikale venstre intet at indvende. Når Danmark har givet sin tilslutning til, at De Forenede Nationer greb ind med våbenmagt i Korea, må det være en selvfølge, at vi ikke leverer krigsmateriel til stater, der støtter De Forenede Nationers modpart i denne konflikt. Jeg lægger imidlertid vægt på, at den højtærede udenrigsministers fortolkning af den af regeringen truffne beslutning fastholdes, nemlig at standsningen af forsendelser til Kina udelukkende omfatter våben og krigsmateriel og ikke andre varer. Der må, som udenrigsministeren gjorde opmærksom på, skelnes mellem sanktioner i almindelig forstand og standsning af våbenleverancer. Sanktioner er en straffe-foranstaltning, som der efter det, der foreligger, ikke synes at være grundlag

for at gennemføre i det foreliggende tilfælde, og som den vedtagne resolution i De Forenede Nationer heller ikke opfordrer til.

Jeg vil så iøvrigt opfordre regeringen til aktivt at medvirke, såfremt muligheder for en afslutning af Koreakonflikten viser sig. Der må ikke forspildes nogen mulighed for at få denne krigsoperation afsluttet, og det ville gøre et godt indtryk i den danske befolkning, om man fra dansk side, også fra den højtærede udenrigsministers side, ville vise aktiv forståelse og interesse, hvis der viser sig nogen mulighed for Danmark for at øve indflydelse på, at forhandlinger, der kunne bidrage til konfliktens ophør, kom i stand.

I sin tale kom den højtærede udenrigsminister også ind på forholdene i Sydslesvig, og jeg vil gerne sige et par ord derom.

Jeg bemærkede med interesse den nøgterne måde, ministeren behandlede dette spørgsmål på. Megen bitter strid kunne være undgået og bedre resultater for Sydslesvigs danske sikkert være opnået, om de nuværende regeringspartier tidligere var kommet til den erkendelse, som regeringen nu er kommet til, at det første og vigtigste for det danske arbejde i Sydslesvig er, at det nationale grundlag bliver tilvejebragt.

Kielaftalen er arbejdsgrundlaget for det folkelige nationale arbejde dernede. Denne aftale indeholder den sikring af nationale mindretals frihedsrettigheder, som alle demokratiske stater bør anerkende og respektere, og jeg kan sige, at det vil være en betingelse for et godt naboskab mellem Danmark og Tyskland, at det nye demokratiske Tysklands ansvarlige regering overvåger, at Kielaftalens frihedsrettigheder respekteres, og at aftalen uden smålige chikanerier fra underordnede instanser føres ud i livet.

Arbejdet for danskheden i Sydslesvig går nu støt og solidt, i skole og kirke og gennem ungdomsarbejdet, og valgene i det sidste år viser med stor tydelighed, at der er en kærne af danskhed i Sydslesvig, som der varigt kan bygges noget på. Det, Sydslesvigs danske i dag har brug for i deres arbejde dernede, er tillid til, at de tilsagn vil blive indfriet, som er givet heroppefra om nødvendig støtte til det folkelige og nationale arbejde, som er i gang. Der er i årene siden 1945 ydet rundhåndet støtte heroppe fra Danmark på disse områder, når man tager i betragtning de vanskelige økonomiske forhold, vi har. Og når nye grundmurede skoler nu i betydelig udstrækning afløser de midlertidige barakskoler i landsdelen, skoler, der bygges for bidrag, hvortil befolkningen i Danmark yder millionbeløb hvert år, så er dette udtryk for,